

החברותא

בס"ד ערב יום כיפור ז' תשרי תשס"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 159

פנינים יקרים

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו (ויקרא ט"ז) ר"ל הגם שהיום נקבע על ידו יתברך ליום סליחה וכפרה אבל עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם כלומר גם אתם צריכים להשתדל בדבר...

(הרה"ק מרוזין זיע"א)

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנד ומיקבך (דברים ט"ז) דרשו חז"ל מגרנד בפסולת גורן (קשין) ויקב (זמורות אשכולות ריקנין) הכתוב מדבר (סוכה י"ב) ויש לדעת למה נשתנה מצות סוכה מכל המצוות שאצל כולן חייבו אותנו שיהיה דוקא מן המוכרח וההדרור שבהם - ונראה שהרמז בזה כי כידוע עבודתנו בר"ה ויו"כ פ' הוא בבחינת יראה מחמת אימת הדין אבל סוכות זמן שמחתנו עבודתנו היא בבחינת אהבה. ומהו עבודת האדם בימי הדין? משליך הפסולת דהיינו המעשים הלא טובים וחוזר בתשובה. נמצא בימים הנוראים שאין נעשה אלא מתוך יראה בכוחו לעשות מזדונות לשגגות (עיין יומא פז) לכן כשמגיע חג הסוכות שאז זוכין לעשות תשובה מאהבה שמחפך אותן לזכויות בא הצווי שיקח את הפסולת בדיקא כדי להפכן לזכויות.

(הרה"ק מסדיגורא זצ"ל)

איתא בגמרא ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו. פירוש הדבר כי כל המצוות ומעש"ם שהאדם עושה ברצון הטוב ובשמחה הוא הנכתב בספר חיים שיש בו חיות ושמחה - ומה שהאדם עושה ח"ו בעצבות הוא אשר נקרא ספרי המתים כי הוא בלי חיות. בימי עשי"ת הם ימי רצון להעלות כל המעשים אשר נעשו בכל השנה גם המצוות שנעשו בלי חיות. וזהו הפירוש ספרי החיים וספרי המתים פתוחים לפניו. (מתוך תפארת שלמה)

שובה אלי ואשובה אליכם. הנביא הזהיר לשבים אל ה' שלא יהיה עיקר מגמתם לתקן נפשם לבד או שורש נשמתם. אבל עיקר העבודה לשוב אל ה' מלבבו הנשבר על גלות השכינה וכנ"ל. ואז בודאי יסייע לו

הקב"ה ויתקן נפש רוח נשמה שלו וזהו שובה אלי ואשובה אליכם. (עבודת ישראל)

יש זמנים שמתגלה הקדושה בעולם כגון בשבתות וימים טובים ובמיוחד בימים הנוראים שנקראים מקראי קודש. ולכן הקדים הכתוב ונקדשתי בתוך בני ישראל קודם המועדות שבהם נמצא הקדושה כדי שיהיה מקום לקלוט את הקדושה שמתגלה בעולם...

שובה ישראל עד ה' אלוך כי כשלת בעוניך וכו' קחו עמכם דברים ושובו אל ה' וכו'... ויראה כי הנביא מבאר

לנו ומורה הדרך אשר נלך בה בעבודת בוראנו יתברך ודרכי תשובה הנכונה... שבעת אשר יהיה לבדו

בלי חברת אדם בביתו או בחוץ ישפוך שיחו לפני ה' ויתייך כמים לבו ולפרוט חטאיו ולהתוודות עליהם ולבקש

מלפניו יתברך שיפתח לו פתחי תשובה ויורו דרכי נעם דרכיה. גם בשכבו על משכבו בלילות זאת תהיה שיחתו

בינו לבין בוראו ממקור לבבו. ואם כה יעשה ימים על ימים ככל עת ובכל שעה. גם בעת אשר יתהלך בחוץ לעסוק

עסקיו אזי יבטח כי יפתחו לו שערי תשובה. (מאור ושמש)

אמרו חז"ל הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם (אבות פ"ד, כ"ה) כנגדם ניתנו שלש רגלים חג

הפסח נגד התאוה לחם עוני. חג השבועות עין טובה נגד הקנאה וחג הסוכות נגד הכבוד וכו' להקיף עניי

כבוד. (שיח שפתי קודש)

אלה הם מועדי וגו' אשר תקראו אותם כמועדים (פר' אמור) דרשו חז"ל אתם אפילו שוגגין אפילו מזידין אפילו

מוטעין. לכאורה מי יוכל לשער להיות שוגג מזיד ומוטעה וכד' להיות מקובע המועדים. אלא שאתם

אותיות אמת בשמים רוצים שהאדם יהיה אמיתי ואפילו אם האמת מוטעה כענין השליך אמת ארצה. (פלי מים)

לדעת החכמה לאחלף אל החכמים ולא בישראל

אל שנה וזכרונה

שנה טובה ולחזורנה לארץ אבינו טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

הס"ד שיחת הרא"ש י"א ש"ס תשכ"ז נכתב ע"י הר"פ כפ' רבנא.

ירידה לזכר עליה

בו. כך גם האדם כאשר "נתקע" בירידה בכח העצבות כאשר ירצה לצאת מהירידה שלו והוא עדיין בעצבות לא יצליח לצאת, אדרבה כל נסיון לצאת יגרום לו שיתקע יותר. העצה הוא להתחזק בשמחה בזה שיאמר ש"גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך" ההתחזקות בשמחה זוהי האפשרות היחידה שיכולה להוציא את האדם (הרכב...) מהבור בה נתקע.

הבעל דבר מפריד את הירידה מהעליה ואת העליה מהירידה ועל ידי כך הבע"ד מצליח לשלוט על האדם בכל המצבים. הן בשעת הירידה והן בשעת העליה. המטרה העיקרית של הבע"ד היא לקחת ניצוצות של קדושה המתפשט בבריאה ולהעבירו לשלטונו של הסט"א. (כי לסט"א אין כוחות מצד עצמו. הסט"א מצד עצמו מקבל כח מהרבש"ע כמו גוסס לפני יציאת נשמתו, וכל הכח החיות שלו הוא מזה שיונק מכוחות דקדושה שלא התחבר לשרשו. הבע"ד משוטט בכל העולם ומחפש ניצוצות של קדושה ממעשיהם הטובים של בני אדם שלא הלבישו עליהם את כבוד שמים האמיתי, לפיכך הם חשופים שהבע"ד יוכל לקחת אותם מבני האדם ולהעבירם לסט"א כדי שיהיה לו חיות מנצוצות של קדושה).

הבעל דבר צריך להפריד את הירידה מהעליה ואת העליה מהירידה כי עי"ז הוא מצליח להכניס את האדם במצב של עצבות ויאוש בשעה שיש לו ירידה. ובשעה שיש לו עליה הוא מצליח להכניס את האדם לתחושה של גאווה, בזה שמשכיח ממנו את הזמנים שנמצא בירידה. וכאשר נמצא בגאווה הרי "אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד", וממילא כל הפעולות הטובות מתנתקים

אנו מכירים את המושג "ירידה לצורך עליה". הירידה מלמדת את האדם להכיר את מציאותו האמיתי. כמו שכתוב בתורה: לפתח חטאת רובץ (בראשית ד, ז) כי יצר לב האדם רע מנעוריו (ח, כ"א) וכשיש לו איזה עליה אינו רואה אותה כאלו שזה הכח שלו אלא שהוא חסד א-ל כל היום. נמצא שהעליה שיש לו אחרי הירידה מביא אותו אל פרסום שם ה' בעולמות, מפני שהוא זוכר היטב את מציאותו האמיתי המתבטא בירידה וממילא מבין היטב ומכיר מקרוב את התגלות כבוד ה' בשעה שזכה להיות באיזה עליה. לפי"ז רואים שענין העליה והירידה של האדם באים כאחד. בזמן העליה זוכר היטב את הירידה כדי שלא יתגאה, ובזמן הירידה זוכר היטב את העליה ומבין שגם שם בירידה ידך תנחני ותאחזני ימינך. בדרך זו זוכה שמתנוצץ עליו אור השכינה המאיר בתוך החשך ומעלהו אל האור האלקי שהוא חסד א-ל כל היום.

המושג "ירידה לצורך עליה" הוא אך ורק כאשר העליה והירידה באים כאחד. וזה יתכן רק כאשר עובדים את ה' בשמחה. אבל מי שבעת הירידה נכנס לעצבות הוא מנתק את הקשר בין הירידה להעליה. וממילא לא שייך אצלו כלל המושג "ירידה לצורך עליה", כי נשאר תקוע בירידה. וכאשר הוא תקוע בירידה שהירידה גוררת ירידה נוספת אם מנסה לצאת מהירידה בכוחות עצמו נכנס יותר לתוך המערבולת שלו. כמו שרואים לפעמים רכב שנתקע בגלגלים האחוריים בתוך החול וכאשר מנסה להפעיל את המנוע כדי לצאת הוא בעצם חופר בור יותר עמוק בחול ונתקע שם יותר. ואין עצה אחרת אלא להרים את הרכב ולהוציאו מה"בור" ששקע

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ממקור הקדושה ומאפשרים לתת כח לסט"א. לפי האמור מובן שהעבודה העיקרית שיש לאדם בעבודת השי"ת הוא שלא לתת לבע"ד בשום אופן את הכח והיכולת להפריד בין מצבים השונים שיש לאדם. אלא תמיד לקשר בין הירידה לעליה. והוא בשעה שנמצא בירידה אל יתן לעצמו להגרר לעצבות - כפי עצת הבע"ד - אלא יתחזק להכיר מציאותו האמיתי. ומתוך מציאותו האמיתי יזעק אל הרבש"ע ויאמר לו: כמו שבעל כרחך אני חי במציאות השפל הזה. כך בעל כרחך אתה נמצא כמו שכתוב: "אני ה' השוכן אתם בתוך טומאתם". אם כן רבש"ע "מה בצע בדמי ברדתי אל שחת" הIODD עפר היגיד אמתך"? מה יעזור לך רבש"ע אם אני אשאר תקוע בתוך הטנופת שלי, האם בכך יהיה פרסום שם ה' בעולמות. הלא אם תוציא אותי ממסגר נפשי יש סכוי שנודה את שמך ונהללך. על כן: שמע ה' וחנוני ה' היה עוזר לי. וכו' וכו'. כך ירבה בתפלה מתוך תקוה שהשי"ת שומע תפלה בודאי יעורר רחמים. ויוציאהו מאפלה לאורה. וכאשר יזכה לאורה של השראת השכינה אז יטיב להכיר את האור האלקי המתנוצץ מתוך כשלונותיו וכאביו.

באופן הזה אין כל חשש שהאור האלוקי המתנוצץ בתוכו יביאהו אל הגאווה, כי הלא

זוכר היטב היטב את מצבו השפל וממילא מכיר היטב איך שהאור האלוקי מתנוצץ מתוך החושך של הירידה. וזה מה שנקרא "ירידה לצורך עליה ממש" כאשר הירידה והעליה מתחברים ומתקשרים יחד בחזקה העליה נלמדת ומלמדת מהירידה, והירידה נלמדת ומלמדת מהעליה. ע"כ שניהם ביחד מפרסמים את שם ה' בעולמות. כאשר האדם רואה את עצמו השפל וגבוה הגרוע מכל. והקב"ה מראה לעולם כולו ש"גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך".

לפי"ז אפשר לבאר הפסוק: ובקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם (הושע ג, ה) אנו נדרשים לבקש את ה' האלוקים ואת דוד מלך ישראל. לכאורה צריך ביאור איך אפשר לדמות גוף לאלוקות?

אלא שהדרך איך לבקש את ה' האלוקים אנו למודים מדוד המלך כי הוא מלמד אותנו שיש רבש"ע, והוא מלמד אותנו איך להתקשר אליו יתברך וזאת מתוך שקיים "מבשרי אחזה אלוקי". כי לאחר שאמר "בחנני ונסני" נכשל בבת שבע ולאחר שאמר "חטאתי" - חטאתי נגדי תמיד" זכה להיות אורו של משיח וזכה ללמד דעת שיש אלוקים "ואין עוד מלבדו"

המשך יבוא בעז"ה

הודעות נחוצות לימים הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה : בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ
בחזה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה ביער קנדי בשעה 10 בלילה
ביום חמישי חזה"מ תתקיים אי"ה נסיעה למירון : היציאה בשעה 12 בצהריים, מרח' הטורים
בליל הושע"ר אומרים את כל התהילים בהר ציון על ציון דוד המלך ע"ה
הקפות שניות יתקיימו אי"ה : ביער קנדי במוצאי שמחת תורה

אנחנו לא יכולים להבין את עצמנו, אז איך אנחנו יכולים להבין דבר שהוא נעלם, שהוא מציאות בורא. על כן אנחנו צריכים להתאחד, ולכל אחד יש מדרגה שלו שהוא בבחינת דוד המלך, ועל ידי שהוא עובד על עצמו עם הכרת מציאותו ומאמין כי לא יהיה לו קשה להפוך למציאות של שלימות, למה לא יהיה לו קשה להפוך למציאות של שלימות - כי הבורא נתן לו שם סיפוק בעבודתו. כמו שאנו רואים הרבה אנשים יושבים ולומדים תורה יומם ולילה, אומנם הם עובדים קשה, הם מקיימים את התורה "והגית בו יומם ולילה", אבל אין להם שום הפרעות, לא מפריעים אותם מלמעלה, ועל מנת לקיים את התורה אנו צריכים לדעת את כל הדינים שהבורא נתן לנו בזמן מתן התורה.

אז הוא נתן זכות לחלק מהעולם שיעבדו בתורת משה, מעמד הר סיני, ויש חלק גדול בעולם שהולך להם קשה לשבת וללמוד את התורה מפני שהם נשמות כאלה שצריכים לבוא למצב של שלימות הוויה, זאת אומרת, הם צריכים לשלב את שלימותם עם שלימות הוויה.

מה הכוונה לשלב את שלימותם עם שלימות הוויה - הם צריכים להשיג את הישג שלימותם, ומהי שלימות האדם "ואנחנו מה", כמו שהמלאכים אמרו "מה אנוש כי תזכרנו", אותו הדבר, אלו הנשמות צריכים לבוא לשלימותם בכדי שיוכלו לשלב את עצמם עם אלה שיושבים ולומדים ומשיגים את הישג שלימות תורתם, תורת משה. ועל ידי אלו הנשמות, שהם חיים בעמל וצער, אז הצער שלהם מאחד אותם עם אלו שיושבים והוגים בתורה יומם ולילה.

אבל לצערנו הגדול, עוד לא זכינו לשלימות, לדביקות אלה עם אלה, מפני שהלשון הרע והמחלוקת כמו שיש בכל דור ודור עדיין קיים. ואנחנו עומדים כבר בסוף הגאולה, הגאולה מתקרבת, אבל זה תלוי עכשו בנו, שנבוא לשלימות, כמו שהמלאכים הם בשלימות עם הוויה, עם קודשא בריך הוא.

מה שאיננו מבינים מה זה שלימות האמונה, ועל כן אנו צריכים השתלכות עם הצדיק אמת, שנשיג את שלימותנו ובמדרגה השייכת לנו, כי לא מבקשים מכל אחד ואחד שיהיה בדיוק כמו השני, מבקשים שכל אחד יהיה כמו שהוא בעצמו צריך להיות. ויש כאלה המשיגים השגות שאפשר להשיג אותם, אבל אנחנו כל אחד במדרגה שלו צריך להתאמץ, כפי ההשגה שלו שהוא במדרגתו אליו הוא צריך להגיע. ולשם כך צריך התאחדות, זאת אומרת, כל אחד צריך להכיר את ערכו, את בחינתו ואם הוא נופל - לא להגיע למצב של יאוש, ורק כך יגיע לשלימות. על ידי עבודתו שהביאה אותו לידי התפשטות.

ואנחנו מה, זה כל המצב של האדם איתו הוא בא, שהוא ראה את כל מהותו, את כל מציאותו שאי אפשר לו להתעלם ממצבו, זאת אומרת שהוא מוכרח לעבור את כל יסוריו ועל ידי יסוריו הוא היה יכול לבוא לידי שלימותו.

ומהי שלימותו, כשאדם תמיד מכיר את מצבו, ומהו מצבו שהוא צריך להכיר - הוא צריך לדעת שהוא חי עם סיבה, מציאות שחיי אינם חיים, ורק המציאות מחייה אותו, כמו שכתוב "ואתה מחייה את כולם", הוא צריך לבוא למצב כזה שהוא צריך לדעת שכל מחשבה, כל תפילה - לא באה ממנו, שהוא לא הולך עם עצמו, שיש לו תפקיד בעולם והתפקיד שלו מוליך אותו.

שהשמחה במעונם

הר"ר יעקב פרנקל ומשפ' להולדת הבן

משפ' פרנקל להולדת הנכד

הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' לאירוס' הבת

הר"ר גדליה סגל ומשפ' לאירוס' הנכדה

כוס תנחומים

משפ' פלדמן על פטירת האב' יוסף בן הר"ר יעקב רב ז"ל

משפ' קורין על פטירת ראש המש' הר"ר נח קורין ז"ל

